

НАРОДНО СЪБРАНИЕ		
Вх. No	954 - 01 - 45	
Дата	21 / 06	2019 г.

ДО

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ
Г-ЖА ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА

45
09
Ж

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ПРЕДСЕДАТЕЛ,

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България и чл. 76, ал. 1 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание внасяме Законопроект за изменение и допълнение на Закона за водите, с мотиви и предварителна оценка за въздействието.

Молим, законопроектът да бъде представен за разглеждане и гласуване, съгласно установения ред.

Вносител:

**Закон
за изменение и допълнение на Закона за водите**

(обн., ДВ, бр. 67 от 1999 г.; изм., бр. 81 от 2000 г., бр. 34, 41 и 108 от 2001 г., бр. 47, 74 и 91 от 2002 г., бр. 42, 69, 84 и 107 от 2003 г., бр. 6 и 70 от 2004 г., бр. 18, 77 и 94 от 2005 г., бр. 29, 30, 36, 65, 66, 105 и 108 от 2006 г., бр. 22 и 59 от 2007 г., бр. 36, 52 и 70 от 2008 г., бр. 12, 32, 35, 47, 82, 93, 95 и 103 от 2009 г., бр. 61 и 98 от 2010 г., бр. 19, 28, 35 и 80 от 2011 г., бр. 45, 77 и 82 от 2012 г., бр. 66 и 103 от 2013 г., бр. 26, 49, 53 и 98 от 2014 г., бр. 12, 14, 17, 58, 61, 95 и 101 от 2015 г., бр. 15, 51, 52 и 95 от 2016 г., бр. 12, 58 и 96 от 2017 г., бр. 55 и 77 от 2018 г.)

§ 1. В чл. 13 се създава ал. 3:

„(3) Публична държавна собственост са и язовирите, прехвърлени безвъзмездно от общините на държавата по реда на този закон.“

§ 2. Създават се чл. 19а и 19б:

„Чл. 19а.(1) Правото на собственост върху язовирите, публична общинска собственост, може да се прехвърля безвъзмездно на държавата при условията и по реда на този закон след решение на общинския съвет.

(2) Не може да бъде прехвърляно правото на собственост върху язовири, публична общинска собственост, за които има действащи концесионни договори.

(3) Решението по ал. 1 се приема от общинския съвет по мотивирано предложение от кмета на общината. Въз основа на решението на общинския съвет кметът на общината внася до областния управител мотивирано предложение за промяна на собствеността на язовирите. Към предложението се прилага решението на общинския съвет и акт за общинска собственост за язовирите, предмет на решението. Копие от документите се изпраща и до министъра на икономиката.

Чл. 19б. (1) Предложенията по чл. 19а, ал. 3 се предоставят от областния управител на комисията по чл. 138а, ал. 3, която се произнася с мотивирано становище за съответствието на заявените за прехвърляне от общините обекти с определението за „язовир“ по смисъла на § 1, ал. 1, т. 94 от допълнителните разпоредби, за наличието на съответните актове за собственост и за наличието на концесионен договор, в 14-дневен срок от получаване на предложенията. Областният управител се произнася със заповед за приемане или отказ от дарението в 7-дневен срок от получаване на становището на комисията по чл. 138а, ал. 3 и уведомява общината, изпълнителния директор на ДПУСЯ и министъра на икономиката.

(2) Прехвърлянето на собствеността се извършва чрез договор за дарение, сключен между кмета на общината, чиято собственост е язовирът и областния управител. Договорът между областния управител и кмета на общината се сключва в 14-дневен срок след уведомяването по ал. 1. Препис от вписания договор се предоставя на изпълнителния директор на ДПУСЯ.

(3) За прехвърлените имоти, областният управител съставя акт за публична

държавна собственост с предоставени права за управление на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“.

(4) След вписване на съответния акт, областният управител предоставя преписи съгласно чл. 70, ал. 1 от Закона за държавната собственост.

(5) Областният управител отказва със заповед да приеме дарението и връща предложението и придружаващата го преписка на съответната община в случаите когато:

1. има несъответствие на заявените за прехвърляне от общините водни обекти с определението за „язовир“ по смисъла на § 1, ал. 1, т. 94 от допълнителните разпоредби или;

2. предложението се отнася за язовир, за който има действащ концесионен договор или

3. липсва акт за общинска собственост.

(6) Заповедта по ал. 5 подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс в 14-дневен срок от уведомяването на заинтересованите лица.

§ 3. В чл. 138а ал. 5 се изменя така:

„(5) Лицата по ал. 4 следва да притежават необходимата за извършване на дейностите по ал. 3 образователно-квалификационна степен „магистър“ по някоя от следните специалности: Хидротехническо или Хидромелиоративно строителство, ВиК, Геодезия или друга подходяща специалност, свързана с проектиране, изграждане и експлоатация на язовирни стени и на съоръженията към тях“

§ 4. В чл. 139а се правят следните изменения:

1. Алинея 6 се изменя така:

„(6) Язовирите, чиято собственост общините са прехвърлили безвъзмездно на държавата, се управляват от ДПУСЯ.“

2. В ал. 7 след думата „капитала“ се поставя точка и текстът до края се заличава.

§ 5. В чл. 139д след думите „чл. 139а, ал. 5“ се добавя „и 6“.

Преходни и заключителни разпоредби

§ 6. (1) Министърът на икономиката изпраща получените в Министерството на икономиката предложения от кметовете на общини за промяна на собствеността на язовирите на основание § 33 от Заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за водите (ДВ, бр. 55 от 2018 г.) към съответния областен управител в едномесечен срок от влизането в сила на този закон.

(2) Подадените по §33 от ПЗР на ЗИДЗВ (ДВ, бр.55 от 2018г.) предложения до Министерството на икономиката, които не са придружени с необходимите документи за прехвърляне на собствеността, се връщат от областния управител до кмета на общината за изпълнение на нормативните изисквания в определен подходящ срок.

(3) Областният управител се произнася по предложенията по ал. 1 по реда на чл. 196.

§ 7. В Закона за общинската собственост (обн., ДВ, бр. 44 от 1996 г.; изм., бр. 104 от 1996 г., бр. 55 от 1997 г., бр. 22 и 93 от 1998 г., бр. 23, 56, 64, 67, 69 и 96 от 1999 г., бр. 26 от 2000 г., бр. 34 от 2001 г., бр. 120 от 2002 г., бр. 101 от 2004 г., бр. 29, 30 и 36 от 2006 г., бр. 59, 63 и 92 от 2007 г., бр. 54, 70 и 100 от 2008 г., бр. 10, 17, 19 и 41 от 2009 г., бр. 87 от 2010 г., бр. 15 и 19 от 2011 г., бр. 45 и 91 от 2012 г., бр. 15 от 2013 г.; Решение № 6 на Конституционния съд от 2013 г. - бр. 65 от 2013 г.; изм., бр. 66 и 109 от 2013 г., бр. 98 и 105 от 2014 г., бр. 13 и 43 от 2016 г. и бр. 13 и 96 от 2017 г. и бр. 77 от 2018 г.) в чл. 7, ал. 2 в изречение първо накрая се добавя „освен в полза на държавата, при условията и по ред, определени в специален закон, като в тези случаи публичният характер на собствеността не може да се променя от държавата, в чиято полза се прехвърля правото на собственост.“.

§ 8. В Закона за собствеността и ползването на земеделските земи (обн., ДВ, бр. 17 от 1991 г.; изм. и доп., бр. 74 от 1991 г., бр. 18, 28, 46 и 105 от 1992 г., бр. 48, 64 и 83 от 1993 г., бр. 80 от 1994 г., бр. 45, 57 и 59 от 1995 г., бр. 79, 103 и 104 от 1996 г., бр. 62, 87, 98, 123 и 124 от 1997 г., бр. 36, 59, 88 и 133 от 1998 г., бр. 68 от 1999 г., бр. 34 и 106 от 2000 г., бр. 28, 47 и 99 от 2002 г., бр. 16 от 2003 г., бр. 36 и 38 от 2004 г., бр. 87 от 2005 г., бр. 17 и 30 от 2006 г., бр. 13, 24 и 59 от 2007 г., бр. 36 и 43 от 2008 г., бр. 6, 10, 19, 44, 94 и 99 от 2009 г., бр. 62 от 2010 г., бр. 8 и 39 от 2011 г., бр. 25 и 44 от 2012 г., бр. 15, 16 и 66 от 2013 г., бр. 38, 49 и 98 от 2014 г., бр. 12, 14, 31, 61 и 100 от 2015 г., бр. 61 от 2016 г. и бр. 13 и 58 от 2017 г.) в чл. 14 се създава ал. 76:

„(76) Сроковете по ал. 7 не текат, когато решението на общинската служба по земеделие е издадено в нарушение на чл. 16, ал. 3 от Закона за водите.“

§ 9. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник“, с изключение на § 2 в частта му относно чл. 19а, който влиза в сила от 7 юли 2018 г.

Вносител:

МОТИВИ

към

Закон за изменение и допълнение на Закона за водите

Съгласно § 33 от преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за водите (ДВ, бр. 55 от 2018 г.) в тримесечен срок от влизането му в сила кметовете на общини внасят в Министерството на икономиката мотивирано предложение за промяна на собствеността на язовирите при наличие на взето решение от съответния общински съвет за прехвърляне собствеността безвъзмездно на държавата.

В краткия период на практическото прилагане на закона след влизането му в сила и с оглед на недостатъчно прецизната или с необходимата подробност регламентация в хипотезите по прехвърляне на правото на собственост на язовири от общините в полза на държавата, основателно възникнаха въпроси, отнасящи се до невъзможността за прилагането на разпоредбата без евентуално да се направят съответните промени в нормативната уредба. Недостатъчната прецизност на разпоредбата на § 33 предизвиква въпроси в практиката по прилагането ѝ, най-вече поради факта, че собствеността на общините върху язовирите е публична общинска собственост по смисъла на чл. 19, ал. 1, т. 4, буква „в“ от Закона за водите и чл. 3, ал. 2, т. 1 от Закона за общинската собственост (ЗОС). В тази връзка е неприложима разпоредбата на чл. 6, ал. 1 от ЗОС за обявяването им за частна общинска собственост, а съгласно чл. 7, ал. 2 от ЗОС имотите и вещите - публична общинска собственост, не могат да се отчуждават и да се прехвърлят в собственост на трети лица. Неуреден остава и въпросът за реда и условията при които ще се извърши прехвърлянето на собствеността от общините на държавата.

Настоящият проект на закон за изменение и допълнение на Закона за водите има за цел да отстрани констатираните противоречия и да запълни съществуващите празноти в нормативната уредба.

В чл. 13 от ЗВ се създава ал. 3, с която се обявяват за публична държавна собственост язовирите, прехвърлени безвъзмездно от общините на държавата по реда на този закон.

Създават се чл. 19а и 19б, чрез които се регламентират условията и реда, по който се извършва прехвърлянето на собствеността, както следва:

С разпоредбата на чл. 19а, ал. 1 изрично се урежда възможността правото на собственост върху язовирите, публична общинска собственост, да се прехвърля безвъзмездно на държавата. В същото време с §8 от ПЗР се допълва разпоредбата на чл. 7, ал. 2 от Закона за общинската собственост като в изречение първо накрая се добавя „освен в полза на държавата, при условията и по ред, определени в специален закон, като в тези случаи публичният характер на собствеността не може да се променя от държавата, в чиято полза се прехвърля правото на собственост.“ Ограничението на възможността за промяна характера на собствеността има за цел да предотврати опасността от заобикаляне на закона чрез последващо трансформиране на собствеността от публична в частна, респ. разпореждането с нея.